

29

İSTANBUL İLİ ve ÇEVRESİNİN İKLİM ÖZELLİKLERİ

HAZIRLAYAN

Bayram KILIÇ
Ziraat Yüksek Mühendisi

ANKARA — 1984

İSTANBUL İLİ ve ÇEVRESİNİN İKLİM ÖZELLİKLERİ

HAZIRLAYAN
Bayram KILIÇ
Ziraat Yüksek Mühendisi

ANKARA—1984

Ö N S Ö Z

Tüm Dünya Ülkelerinde ve Yurdumuzda, son yıllarda gözlenen hızlı teknolojik gelişmelere rağmen, yine de başta enerji, beslenme ve ulaşım olmak üzere diğer şehircilik, sanayi, turizm, savunma gibi temel ve vazgeçilmez sektörlerdeki gelişme ve başarıların büyük ölçüde iklim şartlarına, meteorolojik faktörlere ve hava durumuna bağlı oluşu, Dünyada ve ülkemizde meteorolojik bilgilerin önemini gitgide artırmaktadır. İçinde bulunduğuümüz yılların aktüel konuları olan "çevre sorunları - düzensiz kentleşme, yatırım - topium - iklim ilişkilerindeki çelişkiler, güneş - su - rüzgar enerjisi" konularındaki araştırma, planlama ve uygulamalarda meteorolojik donelerin daima temel olarak arandığı ve kullanıldığı bilinmektedir.

Geniş anlamda ve detaylı kayıtları içeren iklim analizleri yapılrken, lokal iklim analizleri ve iklim - sektör ilişkilerinin de incelenmesi, genç ve baz donelerin kazanılması için esastır. Bir bütünü oluşturan parçaların sağlamlığı dikkatli ve isabetli seçimi sayesinde bütneyi güçlendirmek mümkün olmaktadır.

İstanbul'un her konuda yoğun faaliyetlerin görüldüğü bir şehir olması, coğrafi konumu, sanayi, enerji, turizm ve şehircilik yönünden gelişmeler, günden güne artan geniş bir meteorolojik bilgi talebinin vuku bulmasına sebe卜 olmaktadır.

Bu isteklerin karşılanması için İstanbul ilinin iklim yapısı ve değerlerini içeren bir kitabıının hazırlanmasına ihtiyaç duyulmuştur.

Duyulan bu ihtiyacınlığında hazırlanan "İstanbul İli ve Çevresinin İklim Özellikleri" konulu çalışmanın, genelde meteorolojik çalışma ve kayıtlarının tanıtılması ve ilgililer için İstanbul ili ve çevresi hakkında özlü bir iklim değerleri bilgilerini vermesi bakımından kullanıcılaraya faydalı olacağına inanmaktayız.

M.Cemil ÖZGÜL
Genel Müdür

İSTANBUL'UN JEOLOJİK KONUMU VE YÜZYEŞEKLİLLERİ

Bayram KILIÇ^(x)
Ziraat Yük.Müh.

İstanbul ve çevresinin bulunduğu saha, Trakya ve Kocaeli diye bilinen platoardan müteşekkildir. Bu platoar kuzey ve güneyden deniz ile çevrilidir. Bu platoyu İstanbul boğazı ikiye ayırr. İstanbul boğazı Karadeniz ve Akdenizi birbirine bağlayan, İstanbul'un tarih boyunca gelişmesini etkileyen, ona yegane sahiyeti veren en önemli faktördür. Boğazın doğusu ve batısında yükseltisi 100 ile 200 metre arasında değişen alçak bir plato vardır ki bu İstanbul topografyasının esas unsurunu teşkil eder. Boğazın iki yakasında plato asimetrik bir durum gösterir. Bu plato üzerinde yer yer yüksek tepeler görülür. Batıda en yüksek kısımlar Karadeniz kıyılarında (Kocatas ve Belgrat ormanı civarı 200-230 m.) doğuda Çamlıca 262 m. Kayışdağı 438 m. Aydos 537 m. dir.

İstanbul ve civarının üzerinde bulunduğu plato bir aşanım yüzeydir. Platonun meydana gelışı Pliosen'e rastlar. Yörenin temeli Silur, Devon ve Karbondan oluşmuştur. Paleozoik orojenezi safhası esnasında kuvvetle disloké olmuş ve kuzeybatı-güneydoğu boyunca kıvrımlara uğramış, sonra peneplen halini almıştır. Kabuk hareketleri ile temel, genellikle batı ve güneybataya doğru meyillenerek algalmıştır. Buna karşı kuzeyde paleozoik temel dislokasyon hattı ile sınırlanmıştır. İstanbul boğazının her iki yakasındaki Karadeniz kıyılarında Krétase'ye ait tortullar ve volkanik kayaçlar vardır. Yapısal bakımından İstanbul boğazı ve çevresinde genç örtü olarak isimlendirilen Tersiyer formasyonu görülür. Bu formasyon içinde Eosen kalkerleri ve Neojen'e ait kalker, kum, çakıl, ve killer yer alır.

İstanbul boğazı ve çevresi, sismik zonun yakınındadır. Örneğin İznit körfesi-Marmara denizi depresyonları boyunca uzanan kuvvetli bir deprem çeridi, İstanbul boğazının 20 km. güneyinde bulunur. Bu sebepten bu civarlıarda tarih boyunca pek çok şiddetli depremler görülmüştür. Bugün yörenin pek çok yerinde fay hatları vardır ve bu hat kuzeybatı-güneydoğu doğrultusundan uzanırlar. Bütün bunlara rağmen yörenin temelini teşkil eden paleozoik kütle sağlam bir zemin teşkil eder.

(x) İstanbul Meteoroloji Bölge Müdürü

Plato birçok vadiler ile yarılmıştır. Bu vadilerden en önemli-
si İstanbul bogazıdır. Bogaz kuesterner (4. zaman) esnasında, muhteme-
len son glasye'de meydana gelmiştir. Çünkü bogazın tabanında alüviyal
dolgu kalıntıları mevcuttur. Bogaz yatağına teşkil eden vadide yarılma
sağlasından sonra deniz yükseltmiş ve bogaz vadisi deniz tarafından işgal
edilmiştir. Ayrıca tali kolların ağız kısımlarında koynlar meydana gel-
miştir. En mühim özelliklerinden biri de Haliç'in meydana gelişidir. Ge-
nel olarak vadi şebekesi dandritiktir.

İstanbul'daki jeomorfolojik özelliklerin bir diğer olumlu etki-
si de geniş sahalara yayılmış olan dandritik kolların birleştiği, epi-
jenik bogazları kateden ve geniş geçirimsiz temele gömülü olan vadiler,
su depolama ve baraj kurmaya oldukça elverişlidir. Yörenin jeolojik ya-
pısı ve litolojisini hidrolojik yönden İstanbul'da önemi çoktur. Çünkü
platonun eğimli olması, kum ve çakıl depolarının bir çanak meydana ge-
tirmesi, artezyen oluşumuna yol açmaktadır. Ayrıca bogazın batısındaki
Neojen'e ait çakıl ve kumların yeraltı sularının süzüldüğü ve geçirim-
siz temelde meydana çıktığı yerlerde, pek çok kaynak suyunun oluşumuna
neden olur. Bu yeraltı suları bazen fay bazen de normal yamaç kaynağı ha-
linde İstanbul ve civarında çok lezzetli içme sularının oluşumunu sağla-
mıştır.

İstanbul'un kıyıları, yaklaşık 10.000 yıl kadar önce son deniz
kabarması, Flandr transgresyonu neticesinde meydana gelmiş olan " bogul-
muş " kıyılar kategorisine girer. Bu durum farklı kıyı tiplerinin oluşma-
sına neden olmuştur. Muhakkak ki aradan geçen zaman boyunca kıyılarda
bazı önemli değişiklikler olmuştur. Bilindiği gibi büyük vadiler deniz
istilmesine ugrayarak koy haline gelmiş (Büyük-Küçük çekmeceler) daha
sonra ise lagün haline dönüşmüştür. Kıyılar boyunca adalar, adacıklar,
yarımadalar ve koynlar oluşmuştur. Ayrıca kıyı akıntıları ile sürüklenen
enkaz (kuzey kıyılarda doğudan batıya, güney kıyılarda (Marmara) ise
batıdan doğuya doğru) asılılığı şeklinde bazı önemli değişiklikler yapı-
mıştır. İstanbul bogazının kıyıları dik ve derindir. Yalnız bazı vadiler-
rin eğizlerinde küçük delta ve biriminti konilleri vardır ki buda yerles-
me sahaları oluşturur. Bunun yanında büyük tonajlı gemilerin sokulmasına
elverişli geniş girintiler de mevcuttur. İstanbul, Marmara ve Karadeniz
kıyılarında gerek kum gerek denizaltı profili yönünden elverişli plajla-
ra sahiptir.

Istanbul kıyılarının kısa mesafeler içinde oldukça değişik durumlar göstermesi İstanbul'un tabii güzelliğine renk kataarak turizm yönünden bulunmas değer kazandırmaktadır.

İSTANBUL'UN JEOLOJİK DEVİRLERİNDEKİ İKLİMİ

Istanbul iklimini incelemeden evvel, yöredeki jeolojik devirlerdeki iklim şartlarını gözden geçirmekle, iklimdeki değişiklikleri kısaca tanımda fayda olduğu kanmatındayız. İstanbul ve civarının jeolojik katmanlarının yardımı ile iklimdeki değişiklikler kabaca bulunabilir. Örneğin pekambrien de geniş bir buzullaşma hareketi görülmüştür. Bu buzullaşma devrinde 30-35 ve 5-6 yıllık devri bir iklim değişikliği olmuştur. Bu na mukabil gene aynı devirde mevsimlik farklıların şiddetli olduğu diğer iklim tiplerininde yerinde bulunduğu tespit edilmiştir.

Devondaki iklim şartları bugün münsakalıdır. Bununla beraber, bu devirde ortalama sıcaklık önce daha az, fakat sonra tedricen arttığı müşahade edilmiştir.

Kretasede ortalama sıcaklık genel olarak azdır. Fakat buzullar bu devirde görülmeler. Bölgeler arasında termik farklar az olmakla beraber, yerinde iklim kuşakları vardır.

3. zamanda yani Terciyer'de sıcaklık belli bir şekilde yükseliş ve bu devrin sonuna doğru kuvvetli bir eğuma olmuştur. Terciyer'in en sıcak devri Eosen'dir. Bu devirde Türkiye'de tropikal şartların hüküm sürdüğü tespit edilmiştir. Eosen sonlarında iklim şartları değişerek sıcaklık azalmıştır. Miosen'de ise sıcaklık tekrar yükselmiş ve o sırada Türkiye'nin de bulunduğu sahalarda sıcak ve kurak şartlar hakim olmuştur. Miosen sonlarında sıcaklık düşüşü hisslenerek devam etmiştir. Pliosen sonlarında tabii bitki örtüsünün dağılışı ile tespit edilebilen iklim tipi bugünkü iklim tipinin dağılısına çok benzemektedir. Sıcaklığın bugünden yüksek olduğu, İstanbul çevresinde yıllık halkalar gösteren taşımaşı hârnup ağacı (Keçi boynuzu) kalıntılarının rastlanmasıdan anlaşılmış ve yörede Akdeniz kayalarında ki bitkilere benzer bitkilerin olması bunu kanıtlar. Demekki bu devirde İstanbul ve civarındaki yıllık ortalama sıcaklığının bugünden 4 ile 5°C daha yüksek olduğu tahmin edilmektedir.

Daha sonra ise Kuaternerdeki buzullar Türkiye'ninde içinde bulunduğu sahaların görülmemekle beraber ortalama olarak Avrupa'da 52°C kuzey enlemine kadar indigine göre Türkiye'ninde içinde bulunduğu enlemlerde sıcaklığın büyük ölçüde değiştiği tahmin edilmektedir.

Yakın geçmişte ise zaman zaman çok şiddetli kişilerin olduğu boğaz ve Haliç'in donduğu bilinmektedir.

Örneğin : Ebced hesabına göre değerlendirilmiş bulunan,
Bin otuzda su dondu
Üsküdar'a yol oldu

Beytinden anlaşılığına göre 1030 yılında Boğaz donmuştur. 1669 yılında Boğazın bir kısmı ve Haliç donmuştur.

16 Şubat 1755 (Hicri 1169) Haliç donmuş, Sütlüce'den Defterdar'a yürüyerek geçilmiştir.

1823 de Haliç tamamıyla buz tutmuştur.

9-10 Şubat 1862 (Hicri 1276) da padişah Abdülaziz zamanında Haliç'in şimdiki iki köprü arası donmuştur.

1878 de kızkıllarda donma belirtileri görülmüştür.

1928-1929 kış mevsiminde (2 Mart 1929 tarihinde), Karadeniz Üzerinden gelen buz parçaları Boğaz'a kısmen doldurduğu ve hatta bir kısmı buzların Marmara Denizi'ne sürüklendiği görülmüştür.

1953-1954 kış mevsiminde Mart ayının ilk yarısında Karadeniz Üzerinden gelen buzlar, Boğaz'ın Karadeniz'e yakın kısmını kısmen doldurmuş ve bir kısmının Boğazın Marmaraya açılan kısmına kadar geldiği görülmüştür.

Çok eski tarihlerdeki Boğazın donmasının hüküm süren kişilerden ileri geldiği, yokes Karadeniz'e dökülen daha yüksek enlemlerdeki akarsuların taşıdığı veya bunların donması neticesinde parçalanan buzların akıntılarla İstanbul Boğazına kadar mı geldiği kesin olarak bilinmemekle beraber; Üzerinde hüküm süren kişilerin etkisiyle İstanbul Boğaz'ından ziade Haliç'in donabileceği kabul edilmektedir.

İSTANBUL'UN GENEL İKLİM KAREKTERİ*

İstanbul Boğazı ve çevresi genel olarak Akdeniz ikliminin etkisi altındadır. Bu iklimin genel karakterini tropikal ve polar hava kütlelerinin mevsimlik frekansları tayin eder. Genel olarak Akdeniz makroklima tipinin yayılma alanının kuzeyinde kalan İstanbul, bu iklim tipinde görülen

yaz kuraklığının olmadığı ve İstanbul'da bulunan Meteoroloji istasyonlarının her birinde yaz aylarında az çok yağış aldığı görülmektedir. İstanbul'un yaz aylarındaki sıcaklığı da oldukça yüksektir. Yalnız zaman zaman yaz aylarında serin havalara rastlandığı gibi kiş aylarında da yaz günlerini anımsatacak ılık günler olmaktadır.

Bölgemin iklim bakımından genel bir ortak özelliği sirkülasyon bakımından çok hareketli bir saha olması, boğaz olgunun hakim rüzgar istikametinde açılmış bulunması, çukur sahalarda durgun ve kirli havanın toplanmasını engelliyen, drenajı kolaylaştıran ve hava kirliliğini büyük ölçüde azaltan bir topografyaya sahip olmasıdır. Kişi günlerinde façeta karakteri ile kuvvetli arz radyasyonuna ve ısı terselmesine sebep olan plato yüzeyi ve buradaki yerleşme alanları ile kıyı şeridi veya konkav şekliyle yüksek sis frekansı gösteren boğaz kıyıları arasındaki sıcaklık, nem, rüzgar şiddeti, İstanbul'un farklı topografya ve baki özelliğinden meydana gelir.

İstanbul ve civarı ortak bir bölgese iklim tipinin hakimiyeti altında olmakla beraber gerçekte topografya, yükselti, nispi konum, baki ve vejetasyon gibi faktörlerin karakterindeki değişikliklerden dolayı bazı önemli farklarla birbirinden ayrılan belirgin iklim tipleri arz eder.

Yalnız meteorolojik bültenlerden alınan bilgilerin daha çok ortalamaya şartları yansittığı bir gerçektir. Fakat belli sürelerde ki şartlar ortalamaya değerlerden bazı sapmalar gösterir. Bazı zamanlarda oldukça yüksek sıcaklıkların insanları bunalttığı, bazı zamanlarda da kar ve buzun günlük yaşamı oldukça etkilediği malumdur. Bu yüzden ortalamaya değerlerin çoğu zaman gerceği maskeleyediği görülmektedir.

Buna rağmen İstanbul iklimini incelerken ortalamaya değerlerin dışına çıkılmayıcağı bilinmekte beraber, İstanbulda bulunan istasyonların ortalamaya değerlerini ayrı ayrı incelemekte fayda olduğu kanaatindeyiz.

İstanbul'un farklı bölgelerini temsilen alınan istasyonların meteorolojik değerlerinin birbirleri ile karşılaştırılması meticesinde genel olarak elde edilen bilgiler sunlardır.

Basınç : (Ortalamaya aktüel basınç)

İstanbul'daki istasyonların uzun yıllık ortalamaya değerlerine göre ortalamaya basıncı 1009.4 mb.dir. İstanbul'daki istasyonların içinde en yüksek ortalamaya basıncı Kartal Meteoroloji İstasyonunun sahip olduğu görülmektedir.

Ortalama en düşük basınç değeri ise Bahçeköy Meteoroloji İstasyonundadır. Uzun yıllık ortalama basıncın aylık dağılımına bakılırsa ortalama basıncın 1015 mb ile 997 mb arasında değiştiği görüllür. Genellikle ortalama basıncın İstanbulda en yüksek olduğu ay Ekim, en düşük olduğu ay ise Temmuz ayıdır.

İstanbul'u temsilen aldığımız Bahçeköy, Florya, Göztepe, Kartal, Kumköy (Kilye), Sarıyer (Kireçburnu) ve Şile istasyonlarımızda uzun yıllarda extrem olarak en düşük basıncın Bahçeköy istasyonunda ölçüldüğü tespit edilmiştir (968.3 mb). Diğer istasyonlarımızdaki extrem basınç değerlerinin bu değere yakın olduğu ve hepsinde de extrem değerlerin Ocak ayında ölçüldüğü tespit edilmiştir. Uzun yıllık ortalama değerlerine göre extrem en yüksek basıncın Kumköy Meteoroloji İstasyonunda ölçüldüğü görülmüştür (1042.4 mb). Extrem en düşük basınçda olduğu gibi extrem en yüksek basınçtada değerlerin birbirine yakın olduğu ve her istasyonda da Aralık ayında ölçüldüğü Meteoroloji bültenlerinden anlaşılmıştır.

Şunu söylemek gereklidir; İstanbul'da extrem değerler çok seyrek olarak görülmektedir. Fakat İstanbul'u etkileyen hava kütelerine bağlı olarak basınç zaman zaman yükselip alçalmaktadır.

Sıcaklık :

Oldukça geniş bir sahaya yayılmış olan İstanbulda Topografyadaki farklılık, denizlerin etkisi, şehirleşmenin dağınık ve yaygın olması, endüstriyel sahaların sıcaklık üzerine büyük etkisi olduğu malumlarınızdır. Meteoroloji Rısat İstasyonlarınızın yerleşme alanları içinde olmaması neticesinde şehir içi sıcaklık değerlerini tam olarak yansıtamayacaktır. Buna beraber yarınız Kartal Meteoroloji istasyonu son yıllarda yerleşme alanı içinde kaldıktan, bu istasyondaki sıcaklık değerlerinin şehir içi iklimini az da olsa yansıtması beklenmektedir.

Genel olarak İstanbuldaki istasyonların sıcaklık ortalaması 13.8°C dir. İstasyonların ayrı ayrı sıcaklık ortalamalarına bakıldığından yukarıda belirttiğimiz özellikler dikkati çekmektedir. Örneğin şehir içinde sıcaklığın daha yüksek olduğu gözle çarpar. Kartal Meteoroloji istasyonunda ölçülen ortalama sıcaklık değerlerinin daha yüksek olduğu görülür (15.0°C). Buna rağmen en düşük ortalama sıcaklık Bahçeköy istasyonumuzda görülür ki, bu istasyonumuz tamamen şehrin dışında ormanlık bir alan içindedir.

Aynı durum ortalama maksimum sıcaklıklarda da görülür. Genel olarak İstanbul'un ortalama maksimum sıcaklığı 18.9°C dir. Ortalama maksimum

sıcaklıklar bakımından da istasyonlar arasındaki farklılaşma Kartal ile Bahçeköy arasında görülmektedir. En yüksek ortalama maksimum sıcaklık Kartal'da (19.0°C), en düşük ortalama maksimum sıcaklık Bahçeköyde (17.8°C) dir.

Ortalama minimum sıcaklıklarda da şehir ve orman faktörünün rol oynadığı görülür. Gene en düşük ortalama minimum sıcaklık Bahçeköy istasyonunda (9.0°C) en yüksek ortalama minimum sıcaklık Kartal (11.6°C) dir.

Extrem sıcaklık değerlerine gelince: istasyonlar ayrı ayrı inceleendiğinde :

Bahçeköy	: Extrem maksimum sıcaklık 39.7°C (2.8.1958)
	Extrem minimum sıcaklık -15.8°C (17.1.1963)
Florya	: Extrem maksimum sıcaklık 38.6°C (24.8.1958)
	Extrem minimum sıcaklık -12.6°C (17.1.1963)
Göztepe	: Extrem maksimum sıcaklık 40.5°C (11.1.1970)
	Extrem minimum sıcaklık $+16.1^{\circ}\text{C}$ (9.2.1929)
Kartal	: Extrem maksimum sıcaklık 40.0°C (11.8.1970)
	Extrem minimum sıcaklık -9.0°C (5.2.1950)
Kumköy	: Extrem maksimum sıcaklık 39.1°C (11.8.1970)
	Extrem minimum sıcaklık -11.7°C (17.1.1963)
Şile	: Extrem maksimum sıcaklık 39.5°C (21.8.1945)
	Extrem minimum sıcaklık -11.1°C (17.1.1963)
Sarıyer	: Extrem maksimum sıcaklık 39.6°C (11.8.1970),
	Extrem minimum sıcaklık -11.0°C (17.1.1963)

yılında teşbit edilmiştir.

Istanbul'da gece ile gündüz sıcaklıklarının arasındaki farkın en fazla olduğu ay genel olarak Nisan ayıdır. Diğer aylarda gece ile gündüz arasındaki sıcaklık farkı pek fazla değildir.

Sıcaklığın 30°C nin üzerine çıktıığı aylar genel olarak Mayıs ile Eylül arasıdır. Hatta az da olsa ekim ayında da sıcaklığın 30°C nin üzerine çıktıığı görüllür. Sıcaklığın 30°C nin üzerinde bulunduğu günlerin sayısı Karadeniz kıyılarındaki istasyonlarınızda daha azdır. Buna karşın en fazla olduğu istasyonunuz ise Kartal'dır.

Istanbul'da sıcaklığın 0°C nin altında olduğu günler Kasım ayında başlar ve Nisan ayına kadar devam eder.

Sıcaklığın 0°C nin altına düşüğü günler en fazla Bahçeköy istasyonunda görülür. En az olduğu istasyon ise Kartal'dır.

İstanbul'da deniz suyu sıcaklığı Kumköy ve Florya istasyonlarında ölçülmektedir. Florya'da ölçülen deniz suyu sıcaklığının yıllık ortalaması 14.9°C , Kumköy'de ise 14.3°C dir. Deniz suyu sıcaklığı Karadeniz kıyılarında biraz daha düşüktür. Bugüne kadar ölçülen en yüksek deniz suyu sıcaklığı 31.8°C dir. Ve Eylül ayında ölçülmüştür. En düşük deniz suyu sıcaklığı ise gene Floryada Ocak ayında ölçülmüştür. (0.1°C)

Bağış Nem:

İstanbul'un uzun yıllık ortalamaya değerlerine göre bağıl nemi %76 dir. Ortalamaya bağıl nemin en yüksek olduğu yer Bahçeköy istasyonudur. Buna mukabil bağıl nemin en az olduğu yer ise Kartal'dır. Genel olarak bağıl nem İstanbul'da kış mevsiminde yüksektir. Çoğunlukla Kasım ve Aralık ayında bağıl nem yükselmeye başlar ve Ocak ve Şubat ayına kadar devam eder ve bu aylardan sonra bağıl nem'de düşme başlar ve minimum değere Temmuz ve Ağustos ayında ulaşır. Buna rağmen bağıl nemin Kumköy Meteoroloji istasyonu kayıtlarına göre % 6 ya kadar düşüğü (Temmuz ayında tespit edilmişdir.)

Bulutluluk:

İstanbul'da genel olarak hava 5.5 oranında kapalı geçer, Karadeniz sahillerinden güneye doğru inildikçe bulutluluk oranı azalır. Bulutluluğun en fazla olduğu aylar kış aylarıdır. En az olduğu ay ise yaz aylarıdır.

Yağış :

İstanbul her ne kadar kışları ılık ve yağışlı yazları sıcak ve kurak Akdeniz iklim tipinin etkisi altında bulunuyorsa da, yıl boyunca bütün aylarda yağış görülür. İstanbul'da yağışlar Ocak ayından sonra tedricen azalır, yağışın en az olduğu ay, Haziran, Temmuz ve Ağustos ayıdır. Ağustostan sonra gene tedricen artar ve Aralık ayının sonuna kadar devam eder. İstanbulda en fazla yağış, genellikle Aralık ve Ocak ayında alınır. İstanbul'daki istasyonlar arasındaki yağışlarda gene farklılaşma göze çarpır. En fazla Yağış Bahçeköy İstasyonunda görülür. Bunu Karadeniz kıyılardaki istasyonlar takip eder (Kumköy, Şile) En az yağış ise Florya İstasyonunda görülmür ki bunu bu istasyonun coğrafi konumu itibariyle açıklayabiliriz.

Genel olarak İstanbul'da kar yağışı azdır. Ancak zaman zaman karlı günler etkisini İstanbul'da gösterir. Kar yağışları çoğunlukla kısa sürelidür. Çok nadir olarak 4-5 gün süre ile devamlı yağış olur. Ortalama karlı gün sayısı 7.6'dır. Karlı gün sayısı sahil istasyonlarında azdır. En fazla karlı gün Bahçeköy İstasyonunda teşbit edilmiştir. Karlı günlerin en az olduğu istasyon ise Şile istasyonudur.

Sis :

İstanbul bir liman şehri olması dolayısıyla sis oldukça önemli bir konudur. Çoğunlukla akşam yerlerde ve deniz üzerinde sabah erken saatlerde başlayıp sis öğle saatlerine doğru sıcaklığın yükselmesi ile sona erer. İstanbul'da sisin en fazla olduğu aylar Mart, Nisan ve Mayıs ayıdır. Sisin en az görüldüğü aylar ise Temmuz ve Ağustos aylarıdır.

Rüzgâr :

İstanbul'un hakim rüzgarı kuzeydoğu (Poyraz)dır. Rüzgârin ortalaması hızı ise 4 m/sec. dir. Rüzgar hızı, Karadeniz kıyılarından güneye inildikçe azalır. Karadeniz kıyısındaki istasyonlarda hız 4.9 m/sec ya kadar çıktıığı halde Bahçeköy gibi etrafı ormanlarla çevrili sahalarда daha azdır. (2.2m/sec) Genel olarak yıl içindeki bütün aylarda rüzgârin hızı birbirine yakındır. Fakat zaman zaman kuvvetli rüzgâr İstanbul üzerinde hakim olur. Kuzey (Yıldız) kuzeydoğu (Poyraz) kuzeybatı (Karmyel), rüzgârları daha çok Karadeniz kıyılarında ve Boğaz'da etkili olurken; güneybatı (lodos) rüzgarı ise Marmara'da etkili olmaktadır.

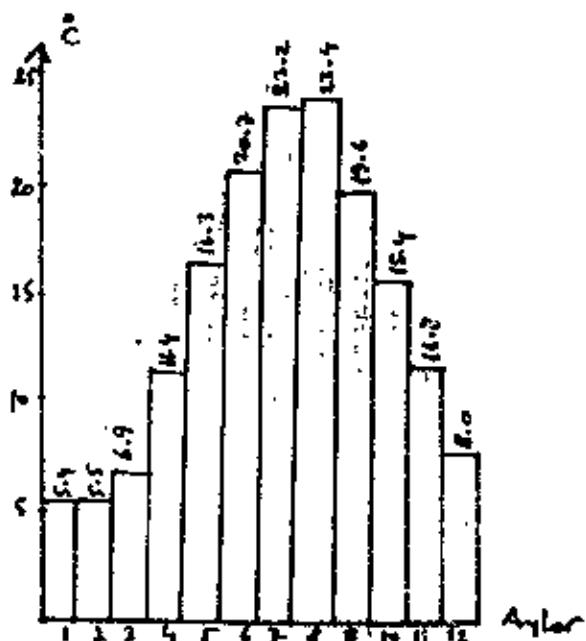
AYLIK ORTALAMA METEOROLOJİK DEĞERLER

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XII	XII	XII	XII
GÖZTEPE	Ort.Sic:5.4	5.5	6.9	11.4	16.3	20.7	23.2	23.4	19.6	15.6	11.8	8.0	14.0	
	Ort.Yağ:90.1	79.6	62.9	42.3	30.0	23.9	21.7	18.9	50.2	63.4	82.4	107.9	673.4	
ŞİLE	Ort.Sic:5.4	5.9	6.6	10.4	15.0	19.6	22.3	22.7	19.6	15.6	12.1	8.2	13.6	
	Ort.Yağ:90.7	70.6	69.8	39.6	35.0	27.5	22.7	29.4	81.9	84.0	85.8	110.0	747.1	
KARTAL	Ort.Sic:6.5	7.1	7.8	12.5	17.1	21.5	24.0	24.2	21.2	16.6	12.8	9.2	15.0	
	Ort.Yağ:99.6	81.3	70.0	44.9	30.8	18.9	18.6	17.0	47.0	57.2	82.6	112.3	680.3	
KİLİYOS	Ort.Sic:5.8	6.0	6.7	10.6	15.1	19.8	22.6	23.1	19.9	15.8	12.3	8.5	13.9	
	Ort.Yağ:102.6	73.6	71.8	42.4	33.4	27.2	19.8	30.2	53.4	66.4	89.3	107.9	717.3	
BAHÇEKÖY	Ort.Sic:4.5	5.0	5.9	10.3	14.9	19.1	21.6	21.8	18.4	14.4	11.0	7.4	12.8	
	Ort.Yağ:170.7	110.2	118.0	59.2	38.0	34.7	28.7	34.2	80.2	93.2	133.3	174.1	1074.4	
SARIYER	Ort.Sic:5.4	5.7	6.6	10.7	15.4	20.0	22.5	22.8	19.8	15.7	12.4	8.8	13.8	
	Ort.Yağ:113.3	75.8	76.6	48.5	30.6	28.9	23.6	23.6	59.6	57.5	95.6	118.9	752.5	
FLORYA	Ort.Sic:5.1	5.5	6.7	10.9	15.8	20.6	23.2	23.3	19.7	15.5	11.9	8.0	13.8	
	Ort.Yağ:90.2	73.3	63.1	43.9	28.9	24.0	18.4	20.0	40.1	59.2	83.9	104.0	649.1	

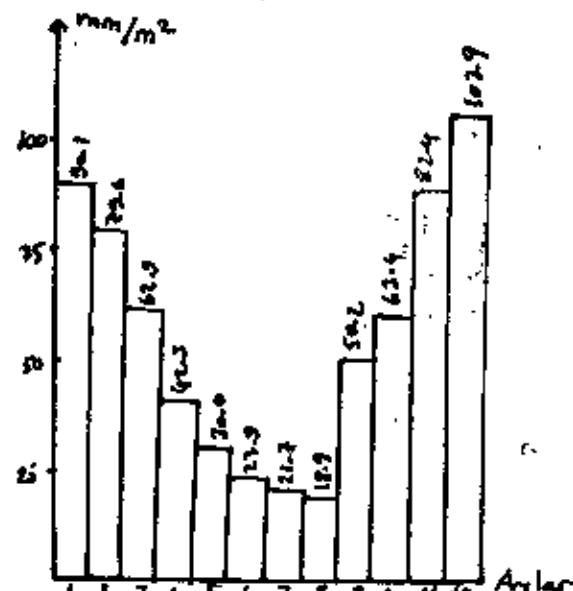
YILLIK ORTALAMA VE EXTREM METEOROLOJİK DEĞERLER

	GÖZTEPE	SİLE	KARTAL	KİLYOS	BAHÇEKÖY	SARIYER	FLORYA
Ort. Basınç :	1011.1	1009.9	1012.2	1011.1	1000.6	1010.9	1011.2 mb.
Ort. Sıcaklık:	14.0	13.6	15.0	13.9	12.8	13.8	13.8 °C
Max. Sıcaklık:	18.5	17.1	19.0	17.9	17.8	17.4	18.1 "
Min. Sıcaklık:	10.1	10.2	11.6	10.3	9.0	10.7	10.3 "
Bağlı Nem % :	75	75	70	79	83	77	76
Bulutluluk :	5.4	6.0	5.4	5.8	5.4	5.6	5.1 Onda
Top. Yağış :	673.4	747.1	680.3	717.3	1074.4	752.5	649.1 mm.
Karlı günler:	8.3	5.4	6.7	6.5	10.7	7.7	7.8
Sıslı günler:	9.4	17.1	5.7	21.8	19.0	7.7	13.3
I. Hakim rüz.: NE-3.2	NE-3.5	NE-4.0	NE-4.4	NE-3.4	NE-7.5	NE-3.4	
II. Hakim rüz: SW-3.2	N-4.5	NW-3.6	NW-6.3	NW-3.0	SW-3.8	NNB-3.5	
Ext. Max. Sic.:	40.5	39.5	40.0	39.1	39.7	39.6	38.6 °C
Ext. Min. Sic.:-	-16.1	-11.1	-9.0	-11.7	-15.8	-11.0	-12.6 "
Gün. Ex. Sic. Fa:	20.6	25.4	21.1	23.5	29.8	23.1	19.3 "
Gün. Ext. Yağ.:	87.8	110.8	83.7	89.7	142.3	101.1	112.5 mm.
Gü. Ex. Kar. Yü:	75	32	27	20	68	60	45 cm.

GÖZTEPE

Ortalama Sıcaklık

Ortalama Yağış Toplamları

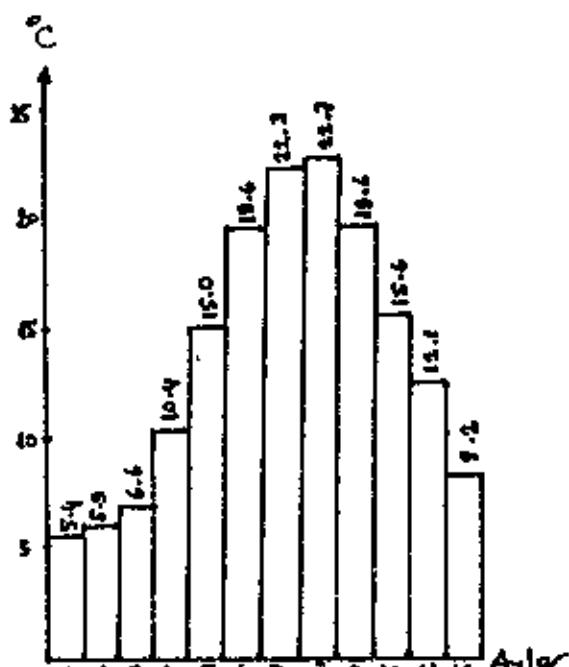
Ortalama Değerler (1929-1970)

Basınç	: 1011.1 mb
Sıcaklık	: 14.0 °C
Max.Sıcaklık	: 18.5 °C
Min.Sıcaklık	: 10.0 °C
Bağıl Nem	: % 70
Bulutluluk	: 5.3
Toplam Yağış	: 673.4 mm
Kar yağışlı günler	: 8.3
Sisli günler	: 9.4
I.Hakim rüzgarı	: NE
II.Hakim rüzgarı	: SW

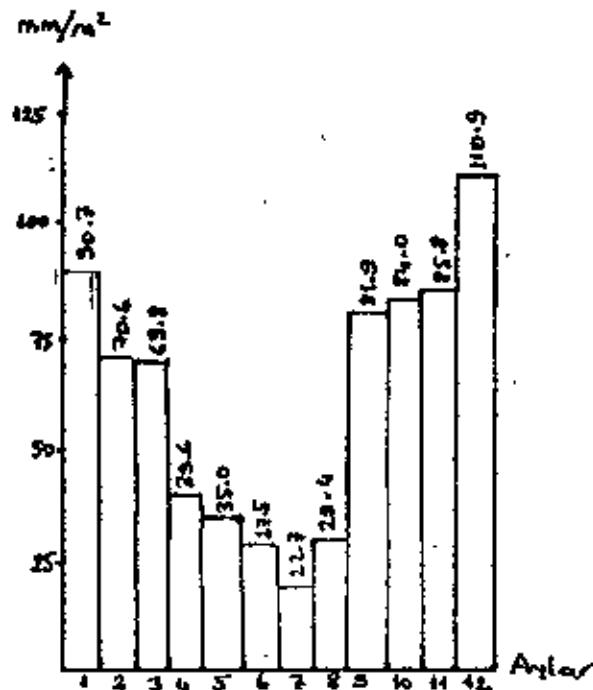
Extrem Değerler (1929-1978)

Max.Sıcaklık	: 40.5 °C 11.8.1970
Min.Sıcaklık	: -16.1 °C 9.2.1929
Gün.en.yük.sic.fark:	: 20.6 °C 7.4.1941
En düşük bağıl nem	: % 11 Mart-Ağustos
Gün.en.yük.yağış	: 87.8 mm 4.11.1962
Gün.en.yük.kar	: 75 cm 1942
Max.rüzgarı	: N 30.9 m/sec. Şubat 1934

SİLE

Ortalama Sıcaklık

Ortalama Yağış Toplamları

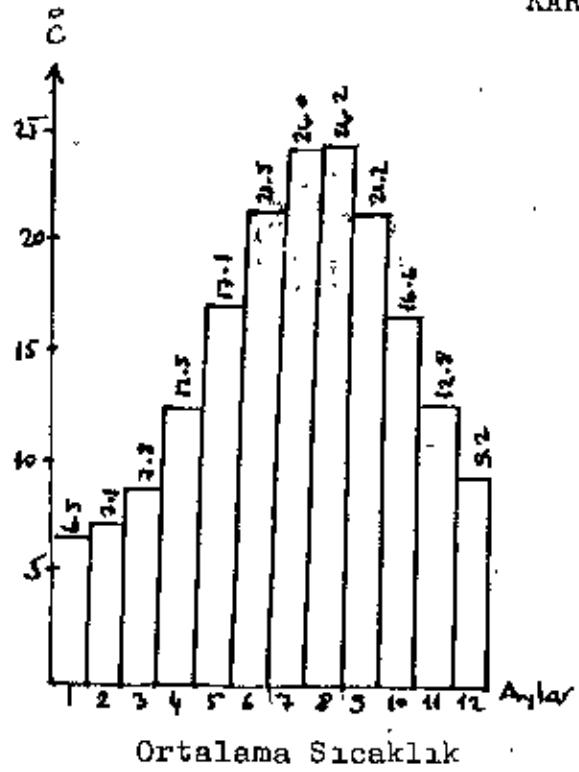
Ortalama Değerler (1938-1970)

Basınç	: 1009.9 mb
Sıcaklık	: 13.6 °C
Max.Sıcaklık	: 17.1 °C
Min.Sıcaklık	: 10.2 °C
Bağlı Nem	: % 75
Bulutluluk	: 6.0
Toplam Yağış	: 747.1 mm
Karlı Günler	: 5.4
Sisli Günler	: 17.1
I.Hakim Rüzgarı	: NE
II.Hakim Rüzgarı	: N

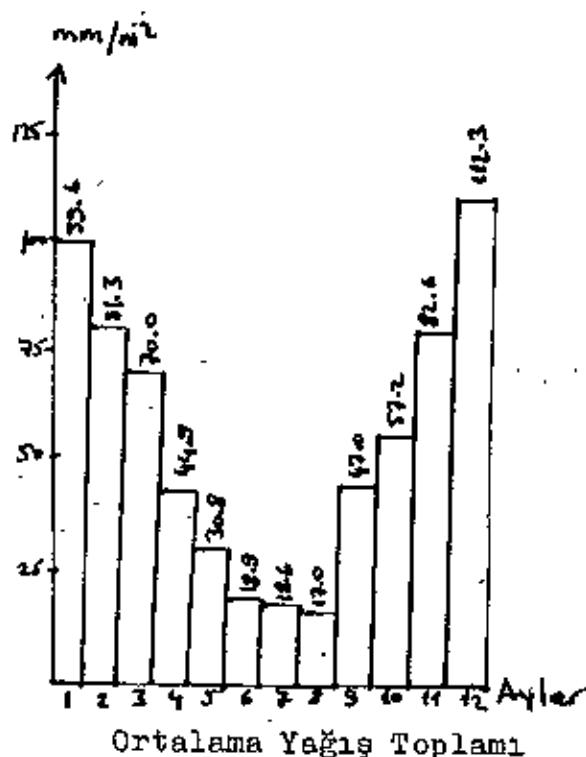
Extrem Değerler (1938-1978)

Max.Sıcaklık	: 39.5 °C 21.8.1945
Min.Sıcaklık	: -11.1 °C 17.1.1963
Gün.en.yük.sic.farkı	: 25.4 °C 3.4.1952
En düşük bağlı nem	: % 10 Mart Ekim
Günlük en yüksek yağış	: 110.8 mm. 9.9.1943
Gün.en.yük.kar	: 32 cm. Ocak 1961
Max .Rüzgarı	: SSW 42.4 mm/sec. Şubat 1973

KARTAL

Ortalama Sıcaklık

Ortalama Yağış ToplAMI

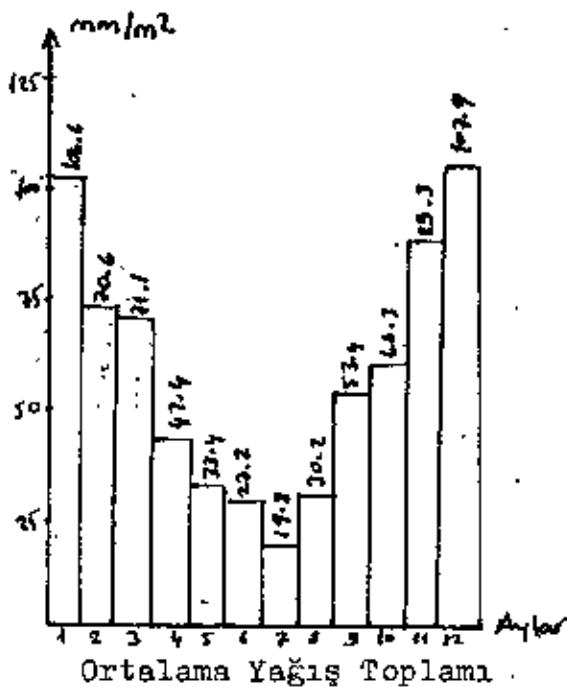
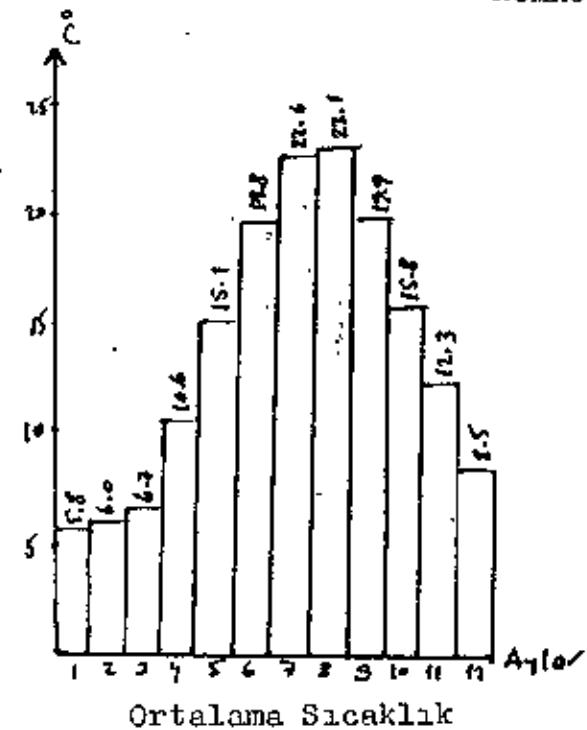
Ortalama Değerler (1950-1970)

Basınç: : 1012.2 mb
 Sıcaklık : 15.0 °C
 Max.Sıcaklık : 19.0 °C
 Min.Sıcaklık : 11.6 °C
 Bağlı Nem : % 70
 Bulutluluk : 5.4 Onda
 Toplam Yağış : 680.3 mm
 Kar yağışlı günler : 6.7
 Sisli günler : 5.7
 I.Hakim rüzgarı : NE
 II.Hakim rüzgarı : NW

Extrem Değerler (1950-1978)

Max.Sıcaklık : 40.0 °C 11.8.1970
 Min.Sıcaklık : -9.0 °C 5.2.1950
 Gün.en yüksek sic.f: 21.1 3.4.1952
 En düşük bağlı nem : % 10 Temmuz
 Günlük en yük.yağış: 83.7 mm 26.11.1955
 Günlük en yük. kar : 27 cm Ocak 1972
 Max.rüzgar : W: 26.5 m/sec Aralık 1957

KUMKÖY (KİLYOS)

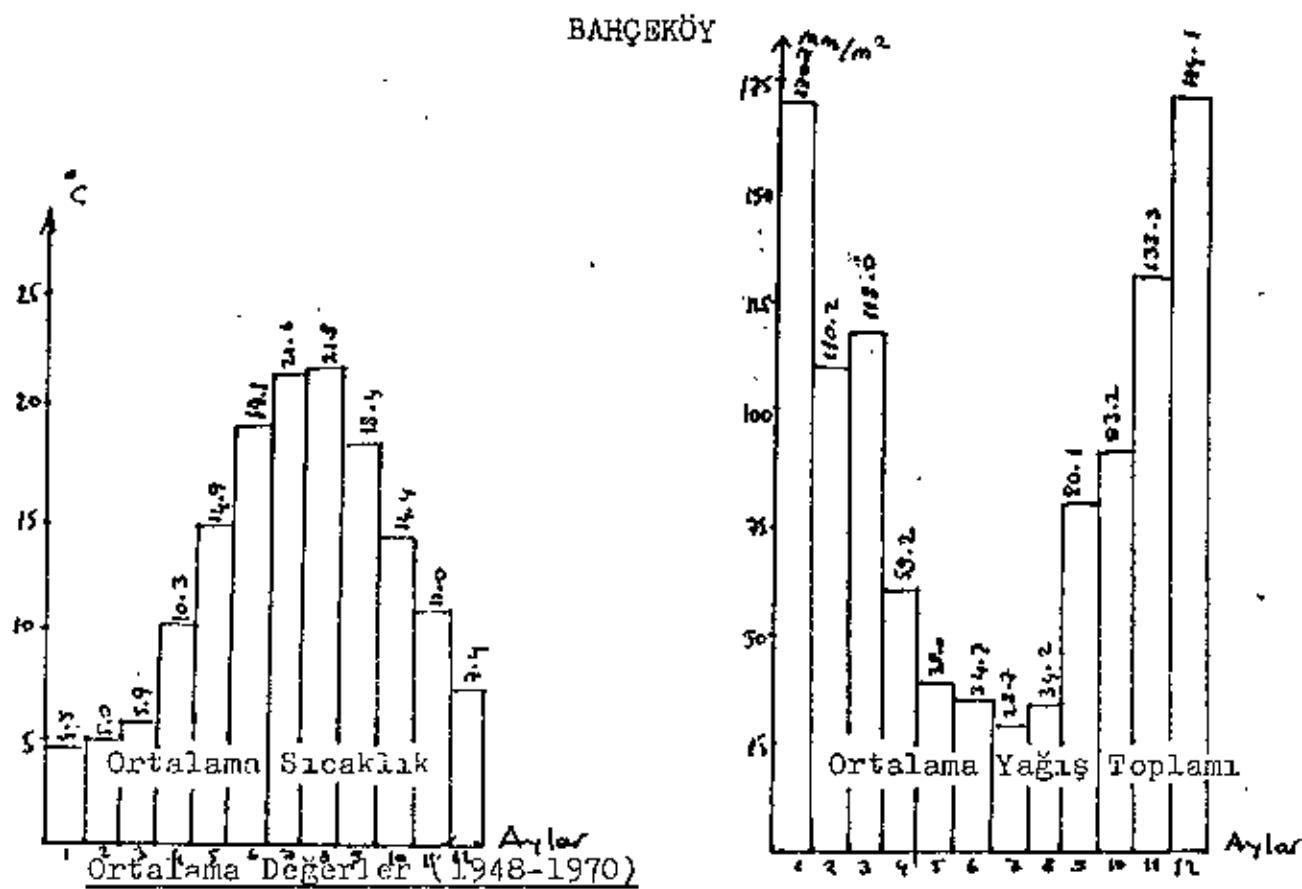

Ortalama Değerler (1951-1970)

Basınç	: 1011.1 mb
Sıcaklık	: 13.9 °C
Max.Sıcaklık	: 17.9 °C
Min.Sıcaklık	: 10.3 °C
Bağlı Nem	: % 79
Bulutluluk	: 5.8.
Toplam Yağış	: 717.3 mm
Kar yağışlı günler	: 6.5
Sıslı günler	: 21.8
I.Hakim rüzgar	: NE
II.Hakim rüzgar	: SE

Extrem Değerler (1951-1978)

Max.Sıcaklık	: 39.1 °C	11.8.1970
Min.Sıcaklık	: -11.7 °C	17.1.1963
Gün.en.yük.sic.fark:	23.5 °C	3.4.1952
En düş.Bağlı Nem	: % 6	Temmuz
Günlük en yüksek y	: 89.7 mm	20.8.1974
Günlük en.yük.kar	: 20 cm	Şubat 1956-1972
Max.rüzgar	: NNW	42.0 m/sec Kasım

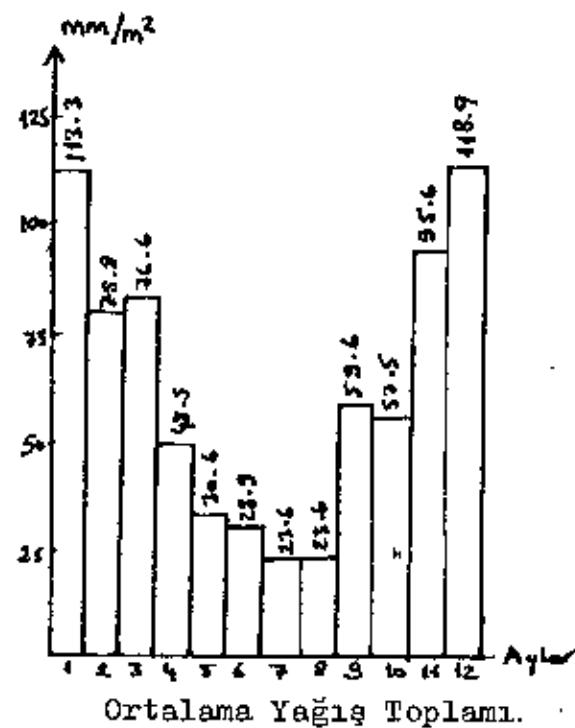
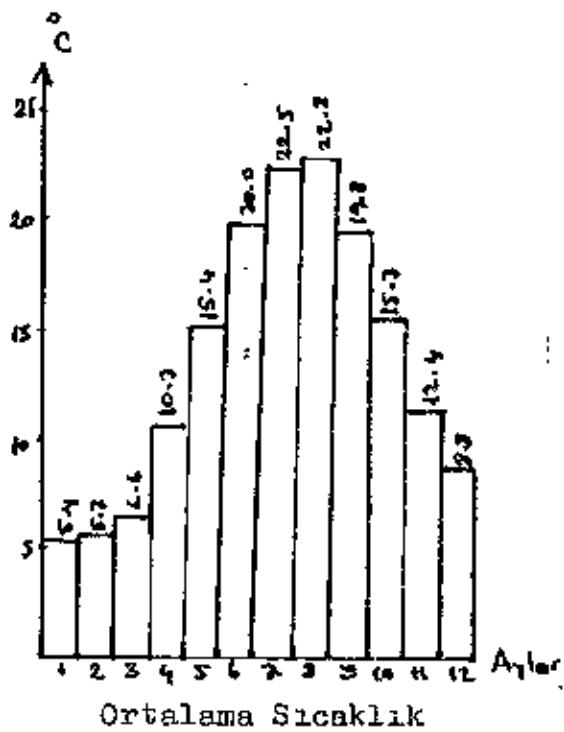

Basınç : 1000.6 mb
 Sıcaklık : 12.8 °C
 Max.Sıcaklık : 17.8 °C
 Min.Sıcaklık : 9.0 °C
 Bağlı Nem : % 83
 Bulutluluk : 5.4
 Toplam Yağış : 1074.4 mm
 Karlı günler : 10.7
 Sisli günler : 19.0
 I.Hakim rüzgarı : NE
 II.Hakim rüzgarı : NW

Extrem Değerler (1948-1978)

Max.Sıcaklık : 39.7 °C 2.8.1958
 Min.Sıcaklık : -15.8 °C 17.1.1963
 Gün.en.yük.sic.fark : 29.8 °C 25.7.1952
 En düşük bağılı nem : % 15 Nisan
 Gün.en.yük.yağış : 142.3 mm 30.10.1978
 Gün.en.yük.kar : 68 cm Şubat 1950
 Max.rüzgarı : NW 21.8 m/sec Şubat 1950

SARIYER (KIREÇBURNU)

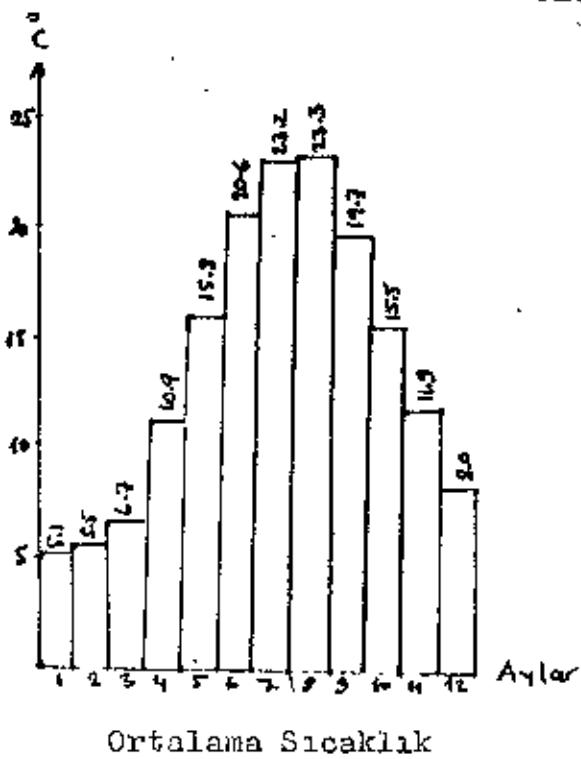
Ortalama Değerler (1949-1970)

Basınç : 1010.9 mb
 Sıcaklık : 13.8 °C
 Max.Sıcaklık : 17.4 °C
 Min.Sıcaklık : 10.7 °C
 Bağlı Nem : % 77
 Bulutluluk : 5.6
 Toplam Yağış : 752.5 mm
 Kar yağışlı günler: 7.7
 Sisli günler : 16.7
 I.Hakim rüzgar : NE
 II.Hakim rüzgar : SW

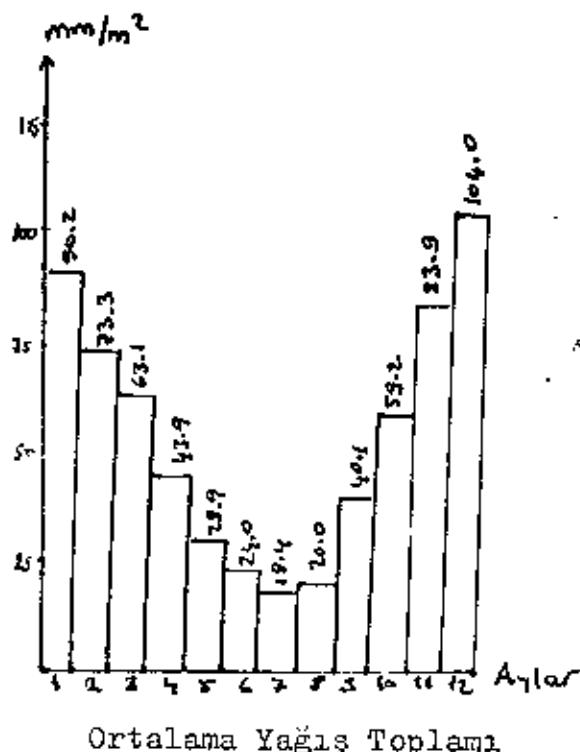
Extrem Değerler (1949-1978)

Max.Sıcaklık : 39.6 °C 11.8.1970
 Min.Sıcaklık : -11.0 °C 17.1.1963
 Gün.en.yük.sic.far: 23.1 °C 3.4.1952
 En düşük bağlı nem: % 11 Haziran Temmuz
 Gün.en.yük.yağış : 101.1 mm 16.10.1951
 Gün.en.yük.kar : 60 cm Şubat 1956
 Max.rüzgar : SSW 31.5 m/sec 1970 Ocak

FLORYA

Ortalama Sıcaklık

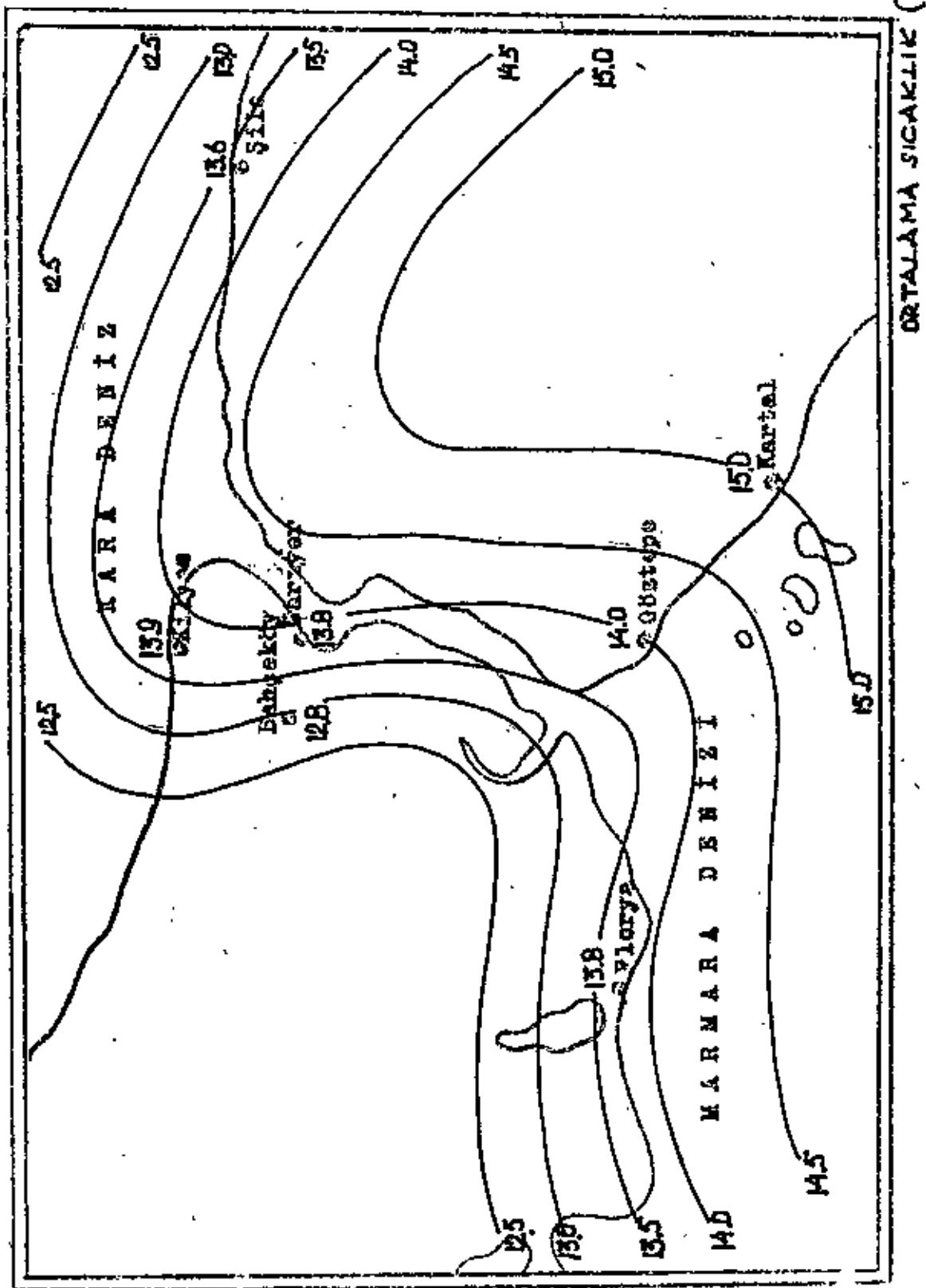
Ortalama Yağış ToplAMI

Ortalama Değerler (1937-1970)

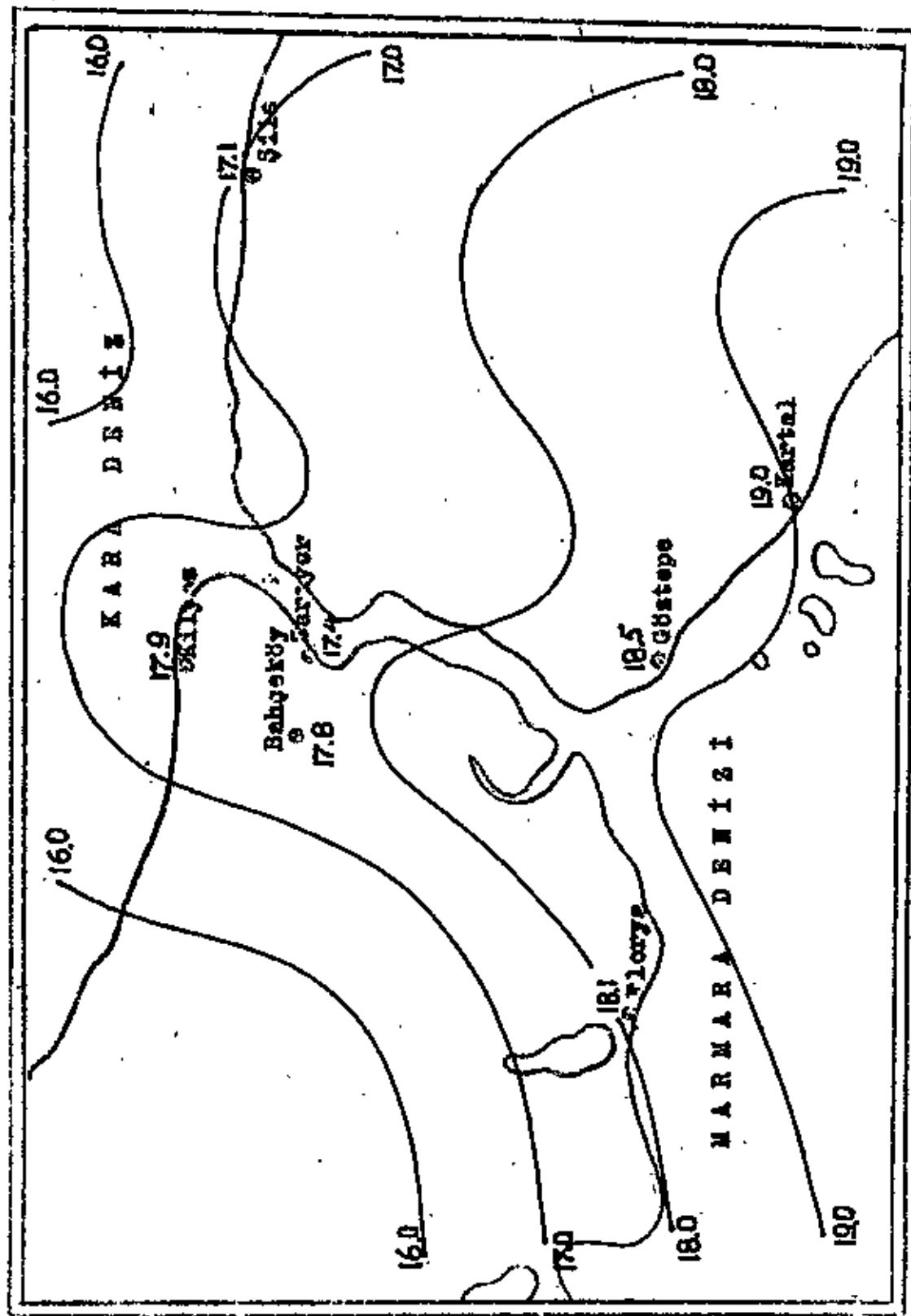
Basınç	: 1011.2 mb
Sıcaklık	: 13.8 °C
Max. Sıcaklık	: 18.1 °C
Min. Sıcaklık	: 10.3 °C
Eağıl Nem	: % 76
Bulutluluk	: 5.1
Toplam Yağış	: 649.1 mm
Kar yağışlı günler	: 7.8
Sisli günler	: 13.3
I. Hakim rüzgar	: NE
II. Hakim rüzgar	: NNE

Extrem Değerler (1937-1978)

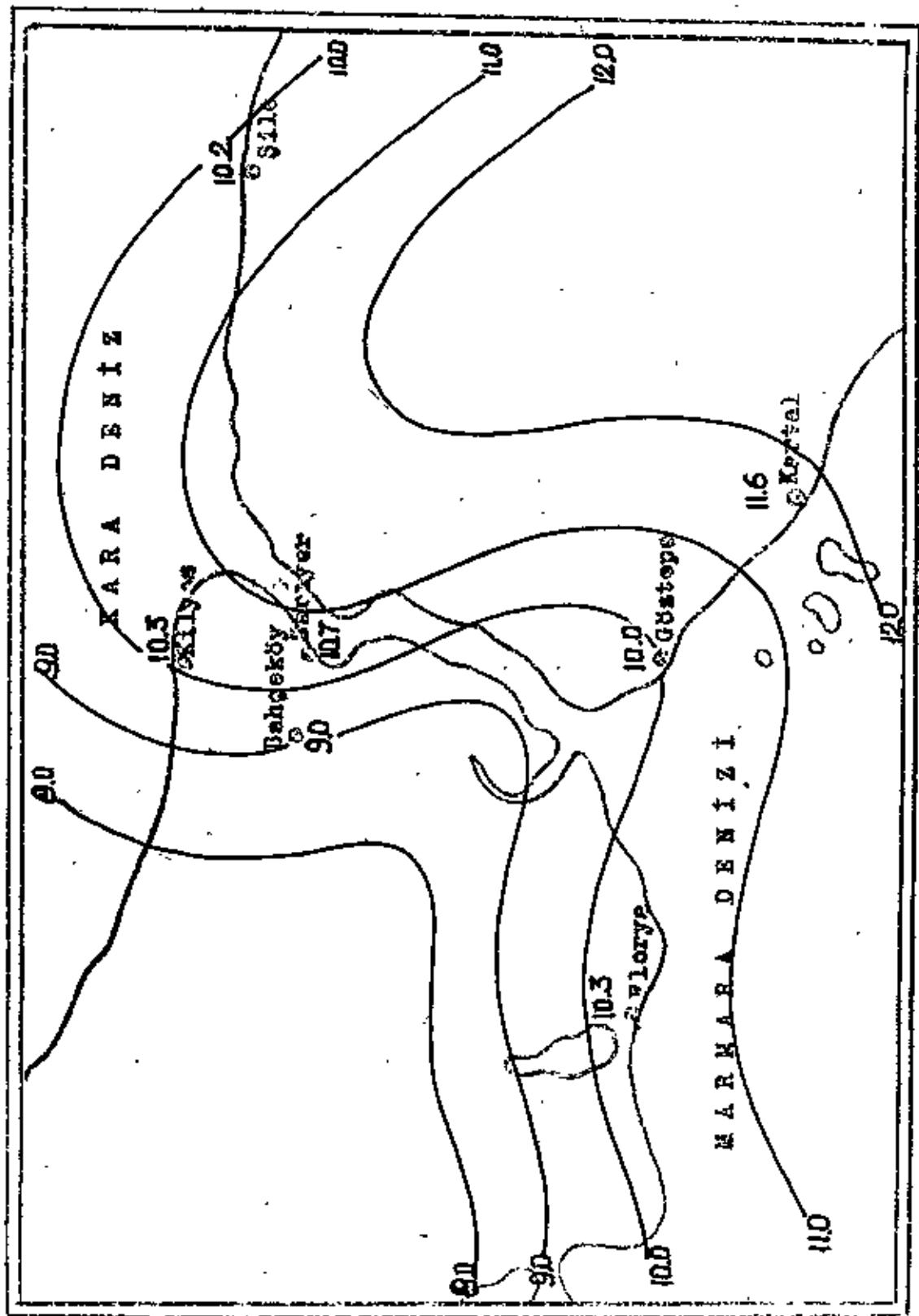
Max. Sıcaklık	: 38.6 °C 24.8.1958
Min. Sıcaklık	: -12.6 °C 17.1.1963
Gün. en. yük. sic. fark	: 19.3 °C 7.4.1941
En düşük bağıl. nem	: % 12 Ağustos
Gün. en. yük. yağış	: 112.5 mm 4.10.1942
Gün. en. yük. kar	: 45 cm Şubat 1950
Max. rüzgar	: S 30.0 m/sec 1940 Aralık

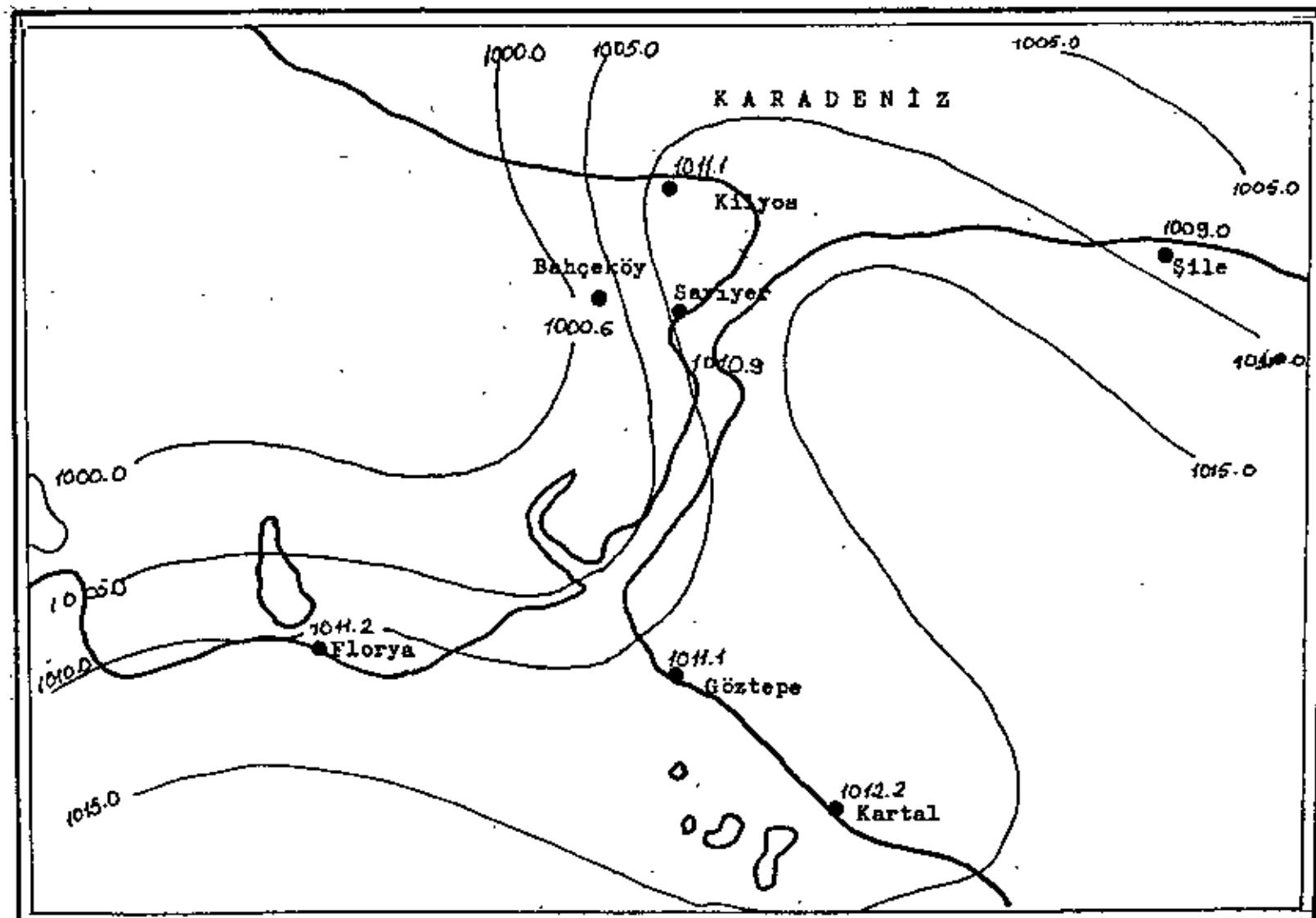
ORTALAMA YÜKSEKLİK (cm)

ORTALAMA DÜŞÜK SICAKLIK (C°)

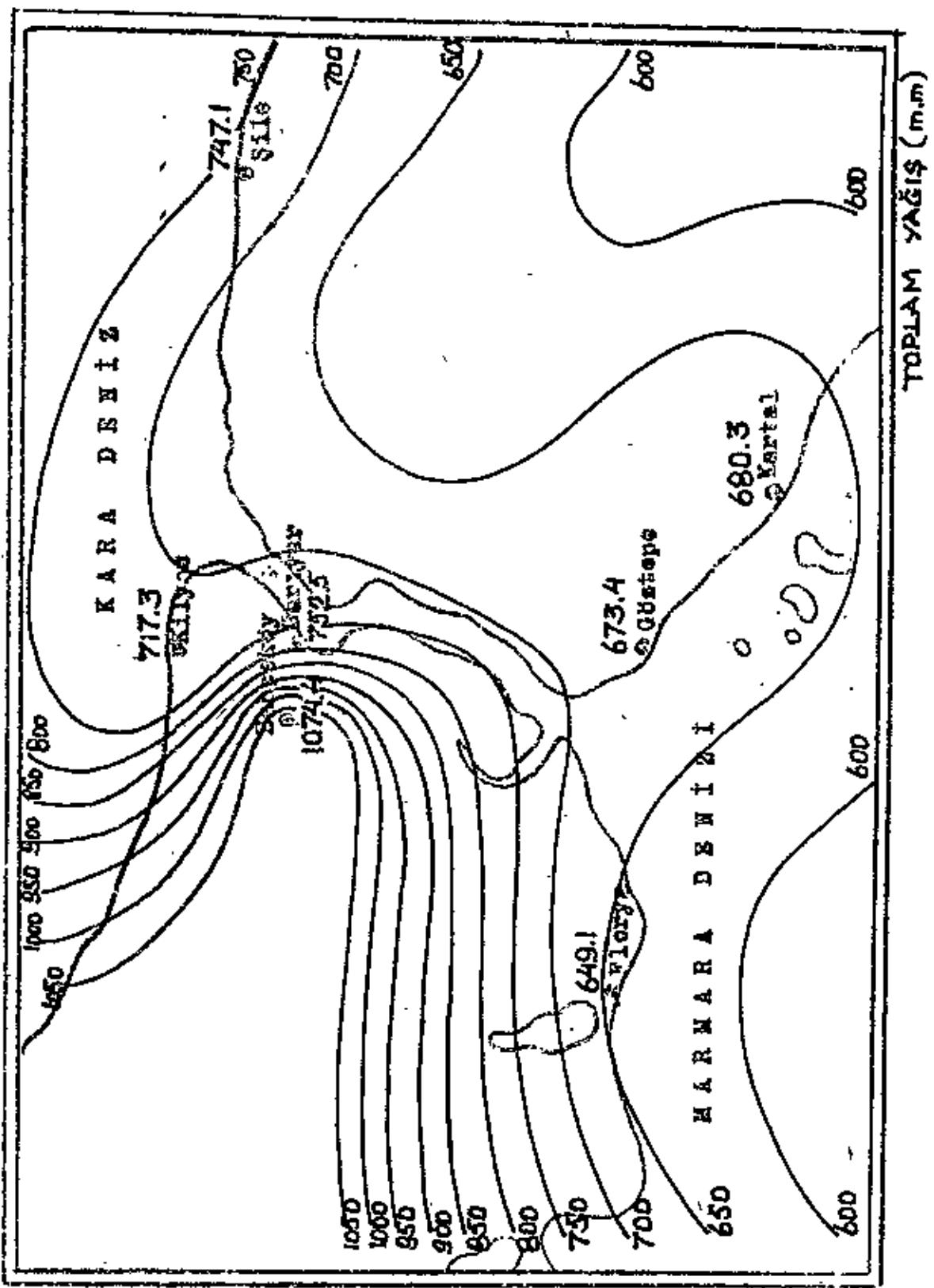

1 2 1

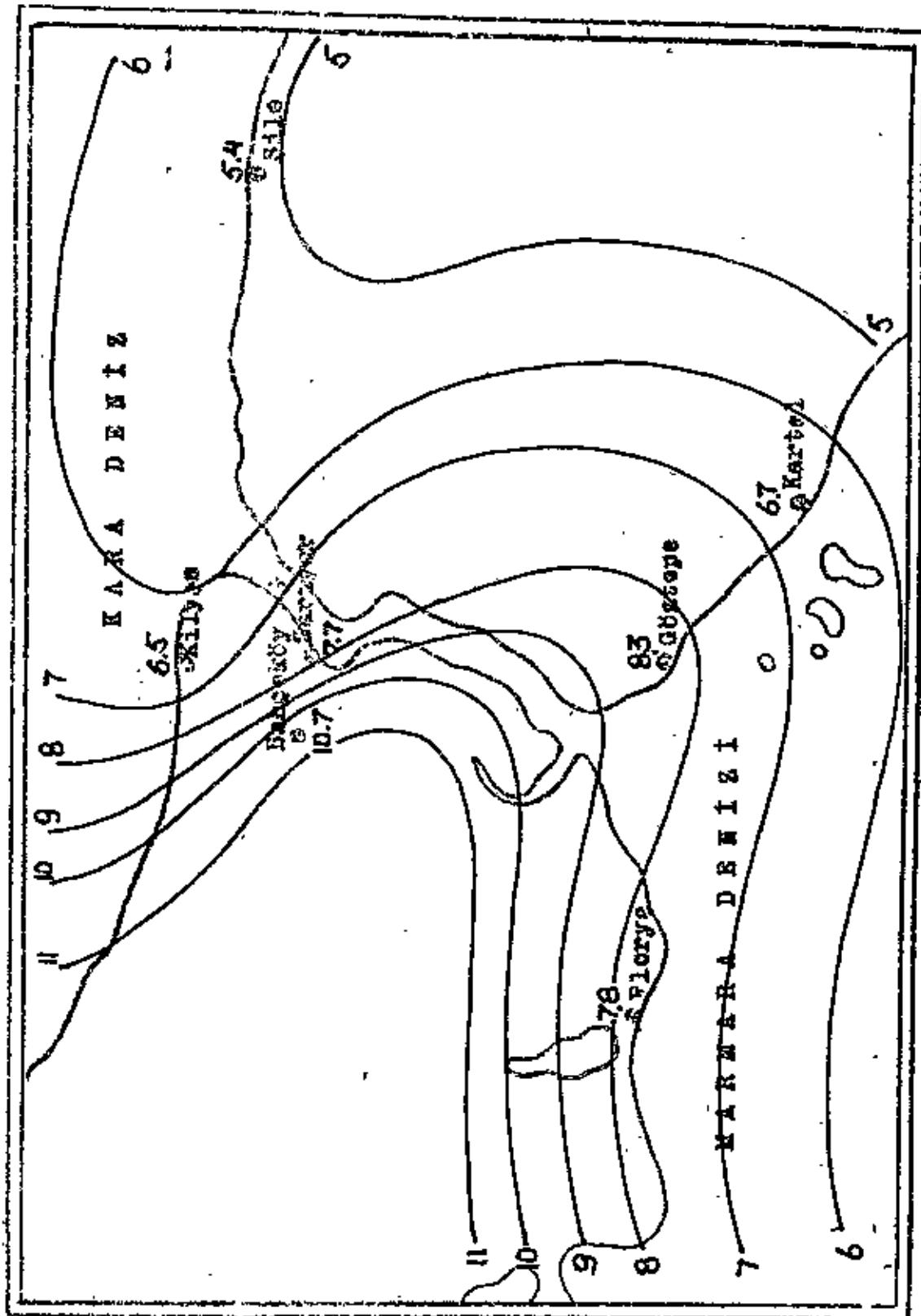

ORTALAMA AKTÜEL BASINÇ

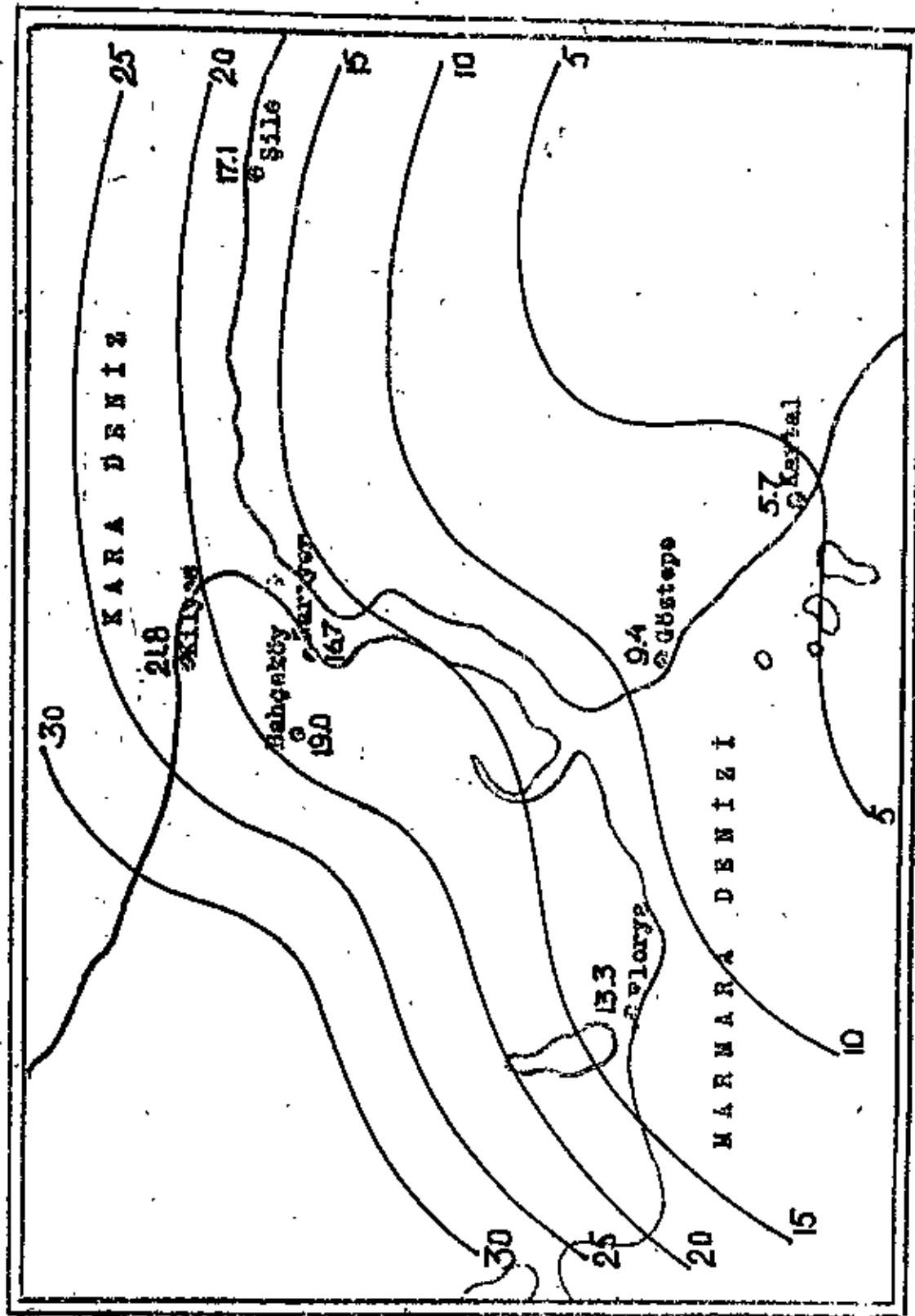
(Milibar)

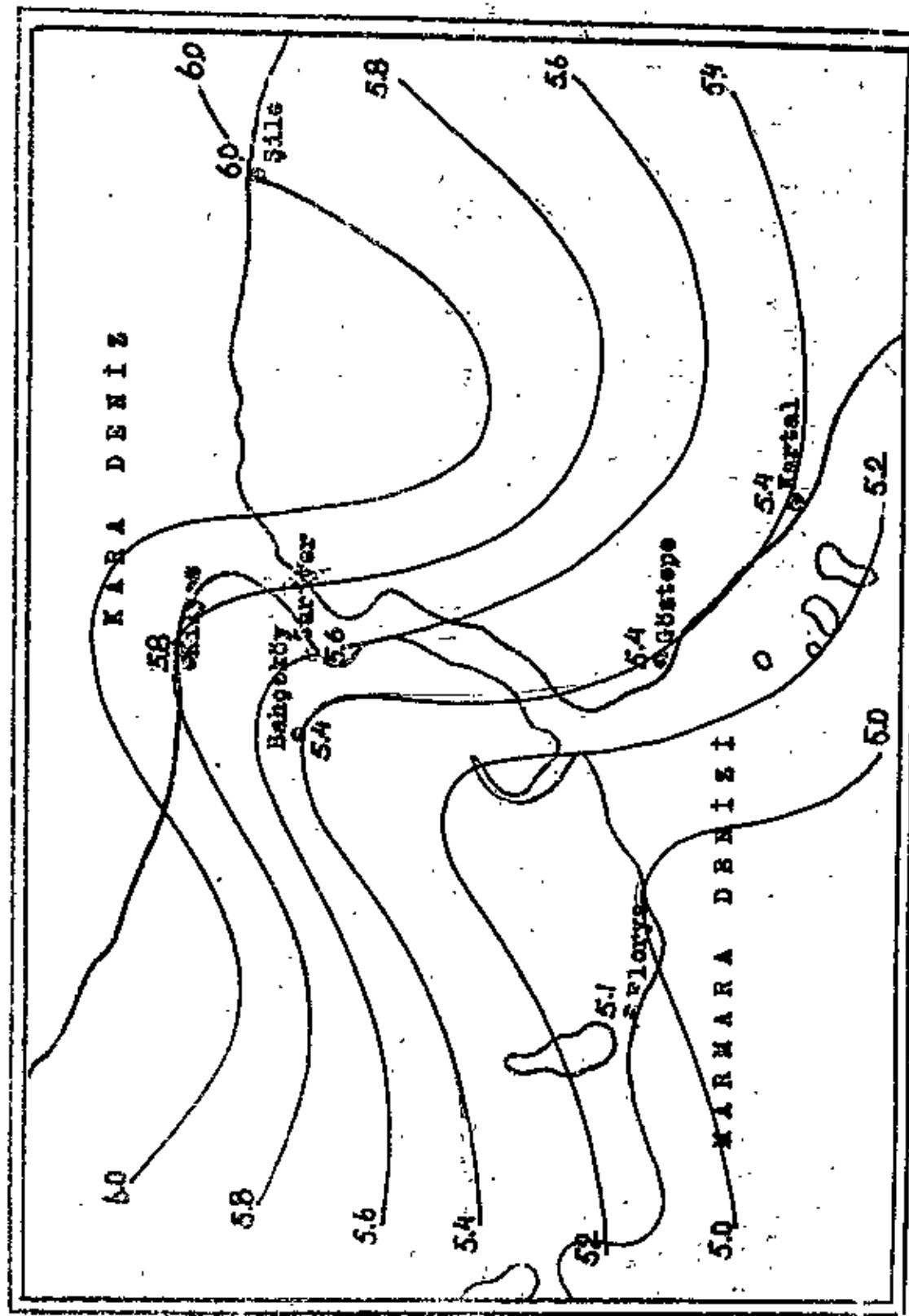
KADU GÜNLER SAYISI

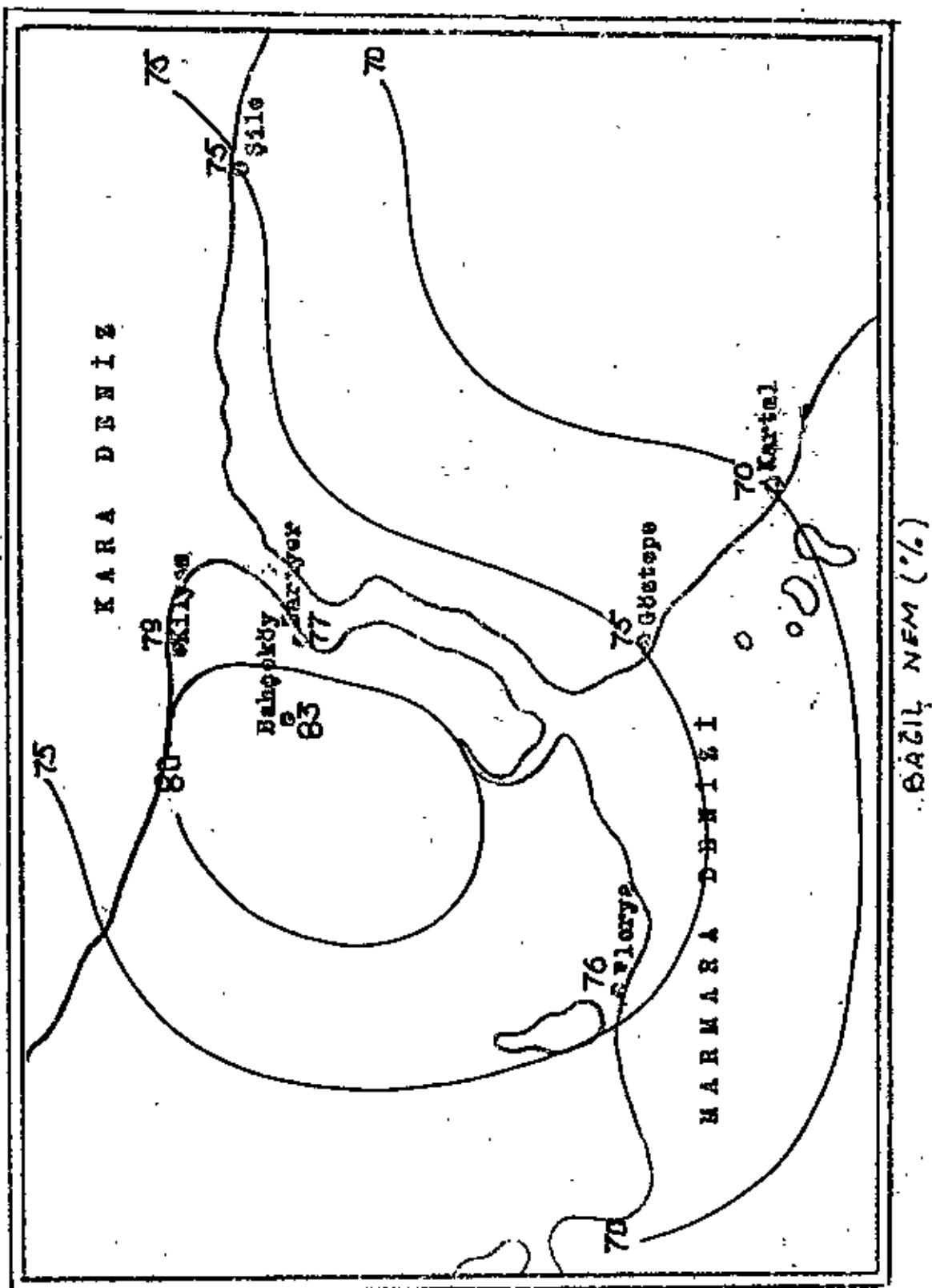

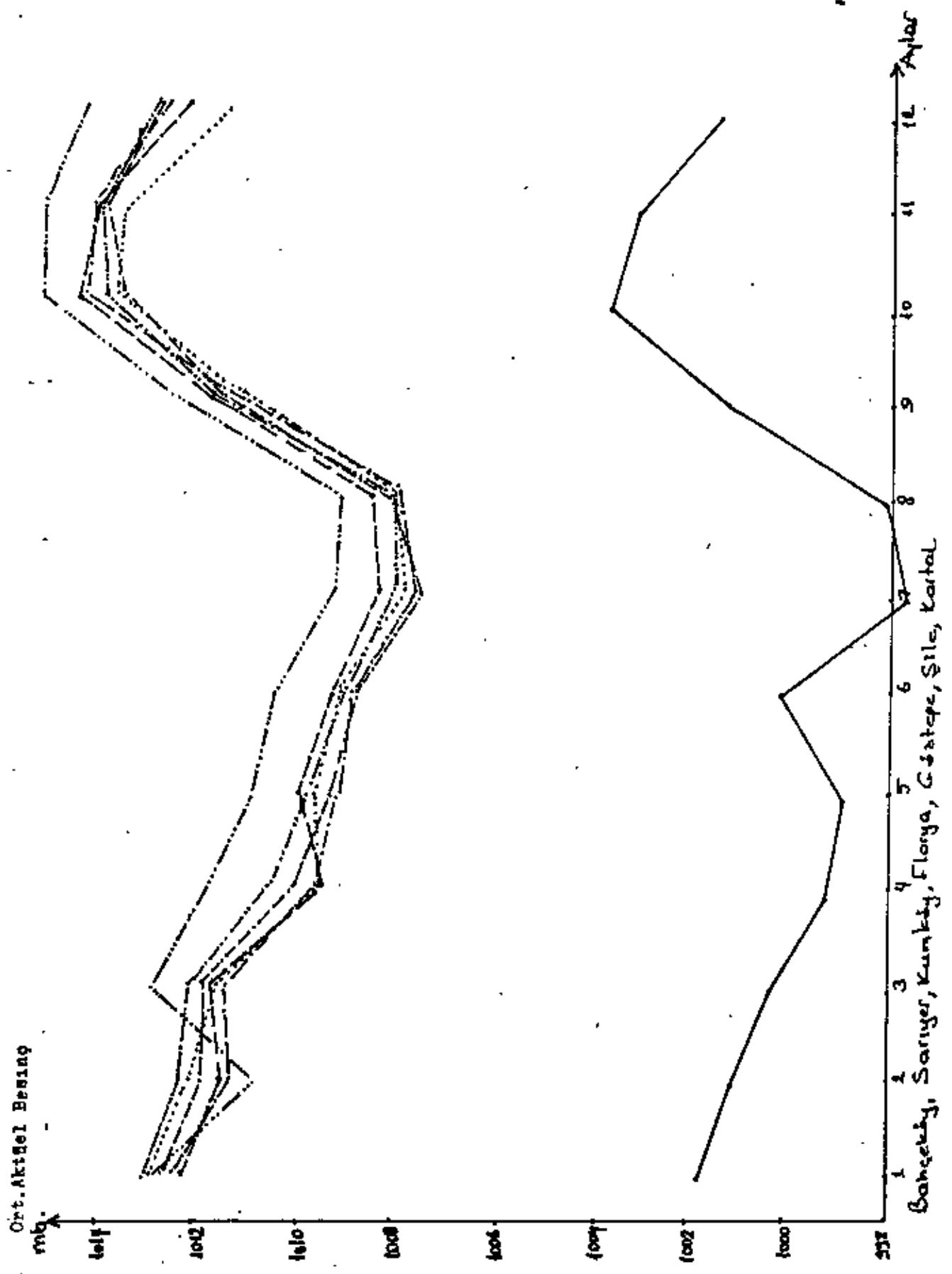
SİSLİ GÜNLER

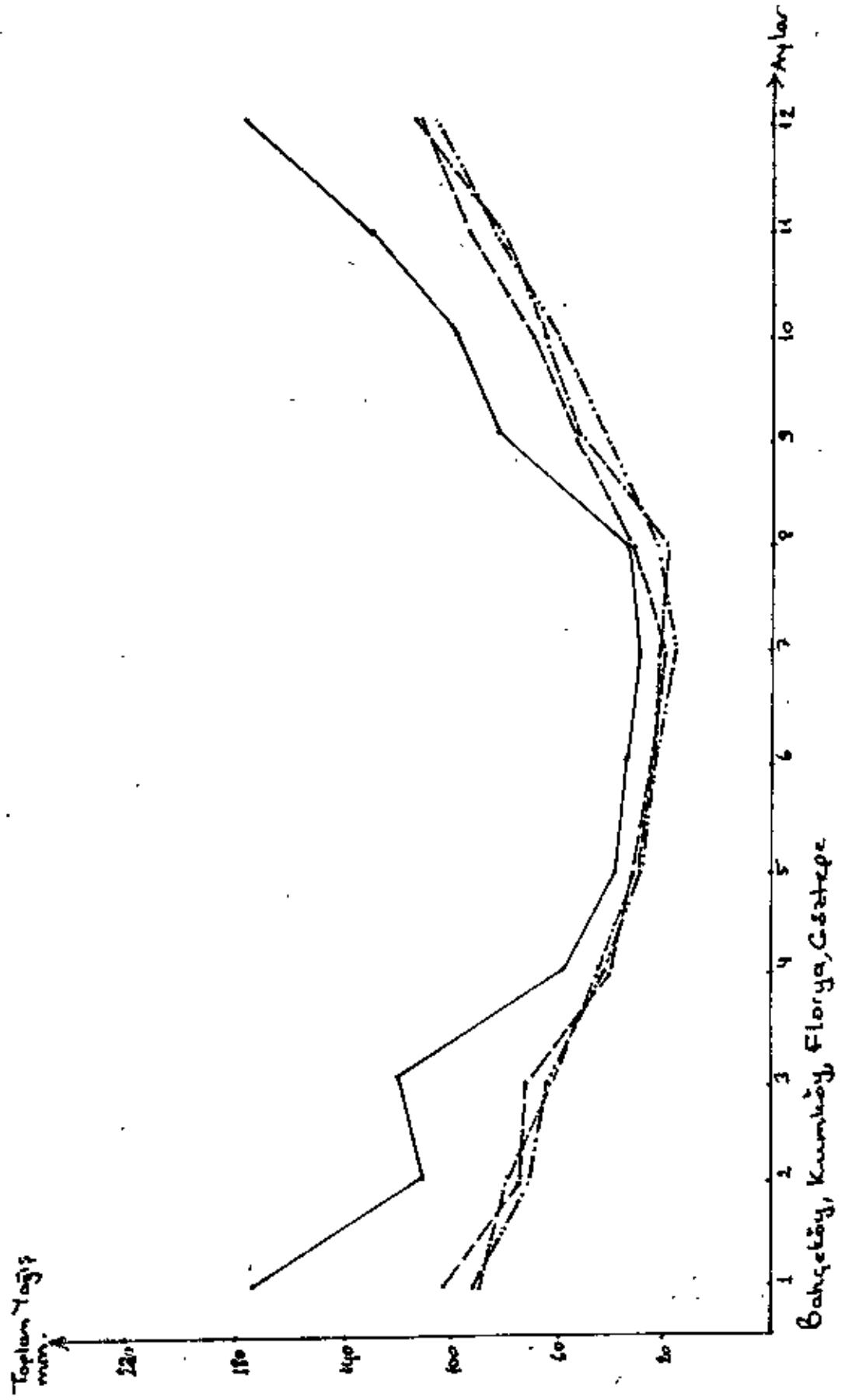

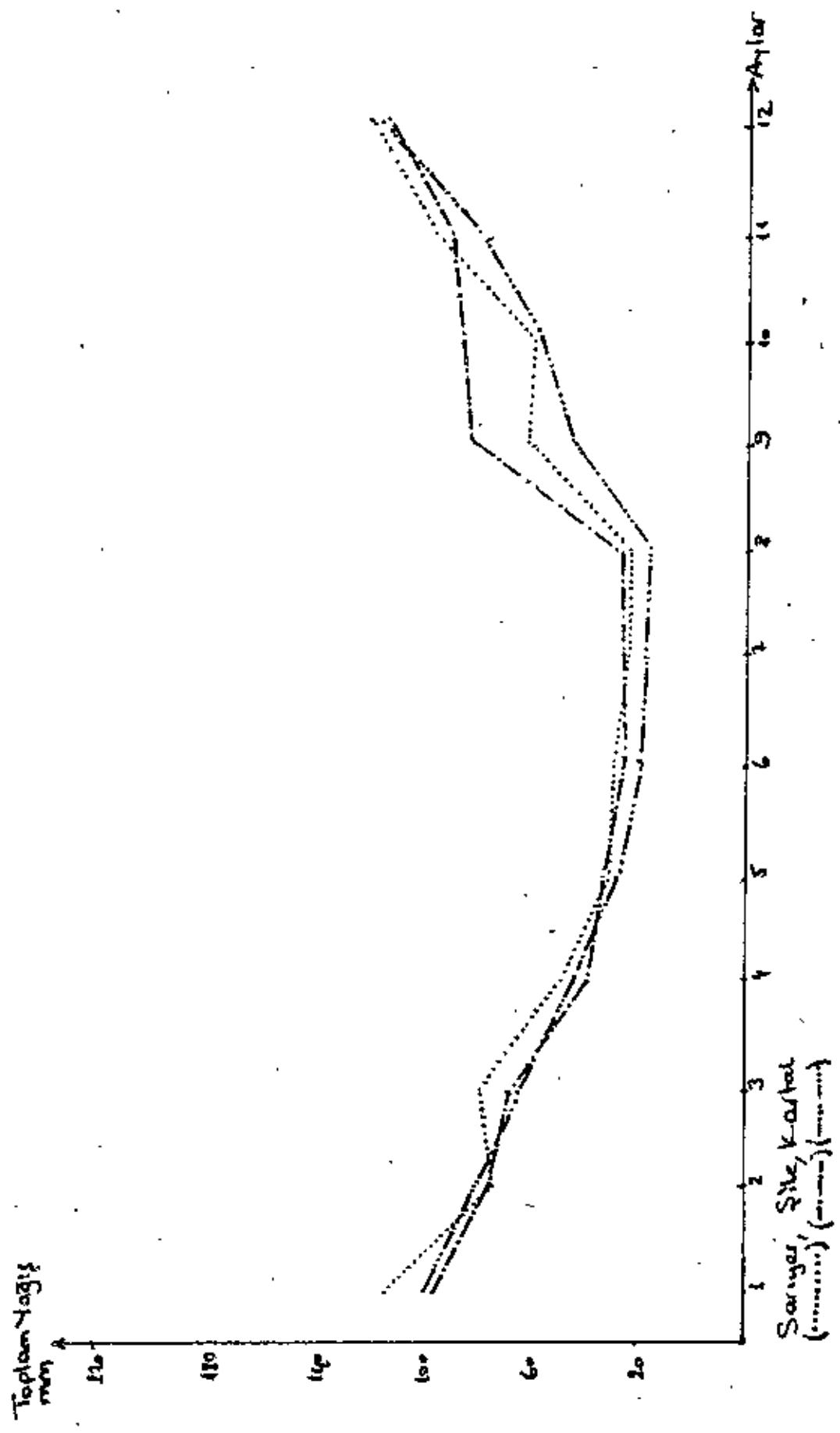
БИУЛТУРЫ (0-10)

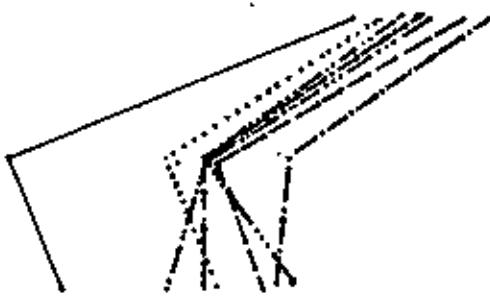

Kor yuğur
geçer sonrasi

5

Mylar

11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Batıköy, Sarıyer, Külliye, Florya, Göztepe, Sile, Kartal
(---) (....) (---) (....) (---) (....)

